

ikke gøre andet end at gå derhjemme og prøve at få tilværelsen til at hænge sammen for meget små midler, så godt som det nu kan lade sig gøre.

Et andet eksempel: Aktuelt er der en situation, hvor to projekter, som Kvinderådet har gennemført – det ene projekt har kørt i 1 år, det andet lidt længere – handler om at give etniske kvinder en bedre mulighed for at deltage i forærgsliv, for at komme ud på arbejdsmarkedet og for at få noget telefonrådgivning, hvis det er, de kommer ud for problemer. Det kan være på arbejdsmarkedet, det kan være socialt, og det kan være i familien. Disse to projekter er lukket. De er lukket, fordi de ikke længere kunne få midler fra Integrationsministeriet. Det er ca. 1,3 mio. kr., ikke nogen bondegård i budgettet. De kan ikke findes til de her projekter, og det betyder, at et ellers godt stykke arbejde er stoppet på nuværende tidspunkt.

Et tredje eksempel, som i øvrigt er nævnt i ministerens redegørelse: kampagnen, der blev gennemført under overskriften »Brug for alle unge«, hvor man ved hjælp af nogle rollemodeller blandt etniske minoriteter forsøgte at få flere unge ud i uddannelse. Problemet med den kampagne var jo, at den i den grad bakkede op bag gængse forestillinger om forholdet mellem kønnene. Hvis vi ser på den del af kampagnen, som handlede om at få flere ud i job i uniform, politi, militær, retningsstjenester osv., ser vi, at alle rollemodellerne uden undtagelse var mænd. I den del af kampagnen, der handlede om at få flere i gang med en social- og sundhedsuddannelse, var alle rollemodeller bortset fra én kvinder. Integrationsministeren forsvarede sig selv med, at vi jo må tage udgangspunkt der, hvor folk er, og at vi ikke skal begynde at lave verden om. Jeg tror faktisk, ministeren brugte ordet revolution i den forbindelse. Det var nu integrationsministerens indgang til det her.

Det kan man sige meget om, men i hvert fald så illustrerer det, hvordan man også fastholder de unge i gængse forestillinger om ligestilling.

Kl. 15.30

Til sidst vil jeg bare sige, at for Enhedslisten er det væsentligt, at vi sætter mere fokus på ligestilling i alt det arbejde, der foregår, at vi får ligestillingsperspektivet med i al lovgivning, at vi får et ligestillingsudvalg her i Folketinget, og at vi i det hele taget begynder at tage ligestilling alvorligt, når vi lovgiver, uanset hvad det er for en minister, der er ansvarlig.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg må bede ordføreren lige vente. Der er en kort bemærkning fra hr. Troels Lund Poulsen.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det er til Enhedslistens ordfører og går på, hvad Enhedslisten har gjort rent konkret for at sikre, at der er en mere ligelig fordeling af folketingsmedlemmer af kvindeligt køn i Enhedslistens folketingsgruppe. Hvad er det lige præcis, man har taget af initiativer for at sikre det? Det er jo en af de vigtige ting, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr har talt meget for, i hvert fald hvad angår den offentlige sektor.

Hvad har Enhedslisten gjort for at sikre, at der er 50 pct. kvinder og 50 pct. mænd dér?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu var det jo sådan i den sidste folketingssamling, at der faktisk var 50 pct. af medlemmerne, der var kvinder. Det er rigtigt, at det er blevet dårligere i denne her omgang, og det har jo også medført, at vi på vores netop afholdte årsmøde faktisk har haft en meget intens diskussion – jeg ved ikke, om hr. Troels Lund Poulsen fulgte den – om f.eks. kønskvotering i vores ledende organer.

Det er ikke, at jeg mener, at kønskvotering i sig selv løser problemerne, men det er med til at sætte fokus på den diskussion, sådan at vi kan udnytte de mange talenter, og hr. Troels Lund Poulsen kan være fuldstændig sikker på, at også i den kommende tid vil der komme nye kvindelige folketingsmedlemmer i Enhedslisten, som han kan få nogle gode diskussioner med.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det vil jeg da sætte pris på, vil jeg sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Men spørgsmålet er jo, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr står og taler om vigtigheden af at sikre, at der er en ligelig repræsentation, men når man så ser virkeligheden, er den jo en helt anden end det, som han står og taler om. Hvorfor sikrer Enhedslisten ikke, at man i det tilfælde, at man ikke har en ligelig fordeling, giver de mennesker, der er valgt, et pålæg om, at de må trække sig for en kvinde.

Jeg synes bare ikke, der er overensstemmelse mellem det, man står og prædiker fra Folketin-